

Continuem estudiant la concordança del participi

(ara explicada per Josep Ruaix)

Encara que el participi passat que apareix en les formes compostes dels verbs (*he cantat has cantat*, etc.) es deixa generalment invariable, és recomanable, seguint la nostra tradició lingüística, de fer-lo concordar (és a dir, de donar-li el mateix gènere i

nombre) amb el component directe quan aquest complement directe és un pronom feble de tercera persona (**la, els, les, en**, o variants), sobretot quan és el pronom feble de femení singular. Comparem i observem:

SENSE CONCORDANÇA

Ja he **rebut** la carta.
Ja he **rebut** els telegrams.
Ja he **rebut** les cartes.
Ja he **rebut** una carta.
Ja he **rebut** dos telegrams.
Ja he **rebut** unes quantes cartes.

AMB CONCORDANÇA

Ja l'**he rebuda** (l' = la carta).
Ja els he **rebuts** (els = els telegrams).
Ja les he **rebudes** (les = les cartes).
Ja n'**he rebuda** una (n' = carta).
Ja n'**he rebuts** dos (n' = telegrams).
Ja n'**he rebudes** unes quantes (n' = cartes).

Amb els participis passats dels verbs **poder, voler, saber, fer, gosar i haver de** també és aconsellable de fer la concordança, encara que el pronom *la, els, les* o

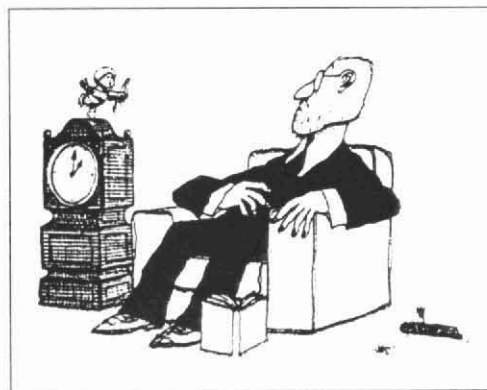
en no sigui pròpiament complement directe d'ells, sinó de l'infinitiu amb el qual formen una perífrasi verbal. Fixem-nos:

SENSE CONCORDANÇA

No heu **pogut** acabar la feina.
He **volgut** veure en persona els nous aparells.
No has **sabut** entendre les preguntes.
Han **fet** fer més còpies.
No havia **gosat** demanar tants diners.
Hem **hagut** de menester una altra corda.

AMB CONCORDANÇA

No l'**heu poguda** acabar (l' = la feina).
Els he **volguts** veure en persona (els = els nous aparells).
No les has **sabudes** entendre (les = les preguntes).
N'**han fetes** fer més (n' = còpies).
No n'**havia gosats** demanar tants (n' = diners).
N'**hem haguda** de menester una altra (n' = corda).

COPIAT DE: *Català progressiu /1* (curs mitjà de llengua), pàg. 118.